

Izrael vezetői

SZOMBAT DÉLUTÁN

E HETI TANULMÁNYUNK: 1Királyok 12:1-16; Ezsdrás 8:21-23, 31-32; Nehémiás 4:7-23; János 11:46-53; Apostolok cselekedetei 15:7-11

„Ekkor elment az egész nép, hogy egyenek, igyanak, és másoknak is juttassanak belőle, és nagy örömmünnepet tartsanak, mert megértették mindazt, amire oktatták őket” (Neh 8:12, RÚF).

Ezsdrás és Nehémiás egyaránt példás, Istennek szentelt életű vezető volt, akik végre is hajtották a feladatokat, amelyekre az Úr elhívta őket. Isten iránti szeretetük hűséges szolgálatra készítette őket. Tanulmányunkban központi szerepet kapott az ő hűségük.

A héten vezetőikkel kapcsolatos bibliai példákat tekintünk át – köztük Ezsdrásét és Nehémiásét. Mindenre nem térünk ki, még számos más dologról is lehetne szót ejteni, de a kiválasztott tanulmányok minden vezető számára alapvetően fontosak. Talán nem mindenki tekinti magát éppen ebben az életszakaszban vezetőnek, de mindenki hat legalább néhány emberre, ezért a tanulságokból bárki kamatoztathat.

Ezeknek a vezetőknek a történetében központi szerepe van Isten Igéjének. Ez formálta át a gondolkodásukat, az életüket, amiből következett az ébredés és reformáció egész programja. Isten Igéjének, az útmutatásainak köszönhetően mindent. Így függetlenül attól, hogy kik vagyunk, mi a szerepünk, hetednapi adventista keresztyénként központi helyet kell biztosítanunk az életünkben Isten Igéjének!

A VEZETŐK BEFOLYÁSA

Az egész Bibliában találhatunk a vezetéssel kapcsolatos példákat, jókat és rosszakat egyaránt, vagy akár olyanokat is, amelyekben keveredik a kettő. Rossz vezetők időnként tettek jót is, jó vezetők pedig alkalmanként rossz dolgokat is elkövettek. Mindannyian emberek vagyunk, jóra és rosszra is képesek, helyesen és helytelenül is cselekedhetünk. Ugyan ki az, aki ne tapasztalta volna ezt a saját életében?

A helyzet viszont az, hogyha az ember vezető, nő a befolyása – akár jó, akár rossz értelemben. Éppen elég nagy baj, ha valakinek rossz a hatása otthon, a munkahelyén vagy bárhol másutt. Vezetői tisztségben azonban, legyen az lelki vagy politikai természetű, esetleg mindkettő, megsokszorozódik a befolyás ereje. Igen fontos tehát, hogy a Szentírás elveit és tanításait tükrözzük minden szerepkörben, vezetőként azonban különösen!

Keressük ki az alábbi igehelyeket! Milyen vezetői hozzáállással találkozunk az egyes szakaszokban? Ha jót látunk, nevezzük meg, hogy miért jó, de a rosszat is indokoljuk meg!

Roboám (1Kir 12:1-16) _____

Péter (ApCsel 15:7-11) _____

Jósiás (2Kir 23:1-10) _____

Debóra (Bír 4:1-16) _____

Akháb (1Kir 21:1-16) _____

Mitől lesz jó vagy rossz a vezetés? Milyen tanulságokat találunk ezzel kapcsolatban az említett történetekben így futólag? Hogyan alkalmazhatjuk a tanultakat a saját életünkben?

GONOSZSÁG AZ ÚR ELŐTT

Olvassuk el az alábbi verseket! Mit tudhatunk meg az említett vezetőkről? Milyen hatást tettek azokra, akiken uralkodtak?

1Kir 15:25-26, 34 _____

2Kir 13:1-3 _____

Jn 11:46-53 _____

Kijózanító gondolat, bármilyen vezetői posztot töltünk is be, hogy felkilog tönkretelhetünk vagy felemelhetünk embereket. Az iménti esetekben a hatás egyöntetűen szörnyű volt.

Konkrétabban fogalmazva, a jellemünk és a Krisztus iránti elkötelezettségünk foka hat azokra, akikkel csak kapcsolatba kerülünk. A lelki vezetők befolyásolnak másokat: vagy Istenhez vezetik az embereket, ha maguk is Őt keresik, vagy ha nem, akkor rossz lesz a hatásuk.

A mai részben tárgyalt esetekkel ellentétben Ezsdrás és Nehémiás is vitathatatlanul erős kapcsolatot ápolt Istennel. A többi nagy vezetőről szóló bibliai beszámolókat is túlszárnyalja az, amennyit a könyveik feljegyzése szerint e két vezető imádkozott, böjtölt. Még ha nem is volt minden tökéletes, irányításuk alatt a nép Istennel járt. Isten felé mutatott az életük iránya. Voltak viszont, akikre Ezsdrás és Nehémiás befolyása nem hatott, akik nem változtak meg, ami bizonyítja, hogy nem mások hite a döntő az életünkben, csak a magunké. Hiszen gondoljunk csak azokra az emberekre, akik láthatták a testet öltött Jézust, hallhatták prédikálását, tanúi lehettek csodáinak vagy hallhattak azokról, végül mégis elutasították! Igen, mindenkinek megvan a maga szerepe, akármilyen pozíciót is töltön be az életben, és a hatása lehet jó vagy éppen rossz. Végül azonban mindenkinek majd önmagáért kell számot adnia Isten előtt!

Gondoljunk a saját befolyási körünkbe tartozókra! Hogyan lehetne jobb a hatásunk?

BÁTORSÁG ÉS MEGERŐSÍTÉS

Hogyan mutatkozott meg Nehémiás bátorsága Neh 4:7-23 szakaszában? Mi tette ennyire erőssé?

Nehémiás kiállt az ellenségekkel szemben, akik próbálták megfélemlíteni a zsidókat. Arra szólította az embereit, hogy készüljenek fel a harcra. Nem csak azt mondta, hogy „Istenünk, te tégy meg mindent!” Inkább felkészítette a népet, hogy ők is vállalják a maguk részét. Kardokat és más fegyvereket fogtak, miközben folytatták a fal építését. Nehémiás vezetése alatt a zsidók nem hátráltak meg félve, hanem bátran fegyvert ragadtak, hogy megvédjék magukat. Bátorította a népet, hitt bennük, együtt dolgozott velük és biztosította nekik a cselekvési lehetőséget. Feladatokat, felelősséget adott másoknak is. Viszont nem csak kiadta a parancsot, hogy mit kell tenni, aztán bebújt a szobájába. Nem! Mindenütt ott volt, vállalta a nehéz munkát.

Egyes bibliai történetekben Isten arra utasította az embereket, hogy álljanak meg és figyeljék, amint harcol értük, máskor azonban kijelentette: „Készüljetek fel, és én majd győzelemre segítelek benneteket!” Nekünk is meg kell tennünk a magunk részét, ha látni akarjuk Isten szabadítását és áldásait!

„Azért nem sikerült Nehémiást ellenségeinek hatalmukba keríteniük, mert szilárd hűséggel szolgálta Isten ügyét, és szilárdan Őrá támaszkodott. A tétlen, tunya ember könnyen enged a kísértésnek. A gonosz kevésbé tudja megvetni lábát annak életében, akinek nemes céljai, mélyen átérzett szándékai vannak. Aki kitartóan törekszik a cél felé, annak hite nem gyengül, mert tudja, hogy odafent, idelent és mindenütt a Végtelen Szeretet véghezviszi áldott szándékát. Isten hűséges szolgálói eltökélten munkálkodva nem vallhatnak kudarcot, mert töretlen bizalommal fordulnak a kegyelem trónjához” (Ellen G. White: *Próféták és királyok*. Budapest, 1995, Advent Kiadó, 409. o.).

Nehémiás Isten létezésének és hatalmának tudatából merített erőt. És amint láttuk, az sarkallta a hite szerinti tettekre, amit Istenről tudott.

Hogyan tükröződik a következő szakaszban is az, amit Nehémiásnál láttunk – noha más az összefüggés? „De mondhatja valaki: Néked hited van, nekem pedig cselekedeteim vannak. Mutasd meg nekem a te hitedet a te cselekedeteidből, és én meg fogom neked mutatni az én cselekedeteimből az én hitemet” (Jak 2:18).

CÉLTUDATOSSÁG ÉS SZENVEDÉLY

Olvassuk el Ezsd 7:8-10 és Neh 2:1-10 verseit! Ezek szerint Ezsdrás és Nehémiás életének mi volt a mozgatórugója?

Ezsdrás és Nehémiás minden tétével arra törekedett, hogy Isten akarata legyen meg a népe életében. Igen, az emberek sok mindent elrontottak és ezért megkapták a büntetést. Isten azonban nem feledkezett el a helyreállítás ígéretéről, utat nyitott népe számára, hogy visszatérjenek az ígéret földjére – ha hűségesek lesznek. Azt akarta, hogy beteljesítsék az eléjük kitűzött célokat. Bölcsességében az Úr két, mély hitű, szinte Mózesre emlékeztető embert választott ki, hogy a helyreállításban központi szerepet játszanak, ahogyan sok-sok nemzedékkel korábban Mózeset is felhasználta egy különleges feladatra. Az ilyen kimagasló vezetőknek vannak célkitűzéseik. Az életüknek van célja, az hajtja minden egyes tetteiket. Ezsdrásnak és Nehémiásnak is megvolt az életcélja. Határozott elképzelésük volt arról, hol akarták látni Isten népét, aminek érdekében mindent megtettek.

Ezsdrás tanulmányozta a Szentírást és az Igére tanította az embereket. Nehémiás a helyes tettekre buzdította a népet, hogy félelem nélkül álljanak ki Istenért. Mindketten arra vágytak, hogy Jeruzsálem helyreálljon, de nem csak anyagi, fizikai szempontból. Lakói lelki életében is ébredésre és reformációra törekedtek. Éppen ezért utasították helyre, fedték meg az embereket, és néha megkövetelték, hogy bizonyos dolgokat végrehajtsanak. A nagy vezetők nem szokványos és középszerű dolgokban hisznek. Ezsdrás és Nehémiás a szeretetteljes, hatalmas Istenben hitt, aki képes csodákat tenni. Azt akarták, hogy népük minden tagjának mély kapcsolata legyen az Úrral.

Nehémiás könyvének 1. fejezetétől kezdve lenyűgözheti az olvasót Nehémiás odaadása Isten ügye iránt, valamint az, hogy mennyire elszomorította népe szorult helyzete. Az 1. fejezetben sír, amikor meghallja, hogy milyen nehézségekkel küzdenek az izraeliták Júdában. Térdre borulva fogadta meg, hogy bármit megtesz, amire Isten szólítja. Szemmel láthatóan az a gondolat hajtotta Nehémiást, hogy jó hatása legyen. A tettek embere volt, Istenért cselekedett. Nem az motiválta, hogy hatalmas fizetést vagy kiemelkedő pozíciót szerezzen (bár Perzsiában mindkettőt megkapta). Júdába ment, egy nem igazán jómódú országba, ahol óriási ellenállással találkozott, de hittel lépett előre, nem gondolt az elé meredő akadályokra.

ALÁZAT ÉS KITARTÁS

Olvassuk el Ezsd 8:21-23, 31-32 verseit! Vajon balgaság vagy bátorság volt Ezsdrás részéről, hogy úgy döntött, nem fordul a királyhoz? Mi mutatta Ezsdrás és a nép alázatát?

Később Nehémiás elfogadta a királyi kíséret védelmét. Ezsdrás az adott helyzetben viszont hitte, hogy Isten hatalma akkor mutatkozik meg a leginkább, ha semmit nem kér az uralkodótól. Baj nélkül megérkeztek Júdába, amit aztán mindenki Istennek tulajdonított. Bizonyos esetekben talán túlzottan az emberekre hagyatkozunk, ahelyett, hogy engednénk Istennek megmutatni a hatalmát. Ekkor Ezsdrás úgy döntött, hogy teret enged Isten tetteinek, és ez az Úr erejét bizonyította a király előtt. Ez nem vakmerőség volt. Összehívta az embereket, imádkoztak és böjtöltek a helyzetért. Nem indultak útnak addig, amíg elég időt nem töltöttek Istennel. Alázattal járultak elé, kérték, hogy védje meg őket és ezzel adja jelét hatalmának. Isten pedig válaszolt a kérésükre.

Neh 5:14-19 szakasza szerint Nehémiás mivel adta alázata tanújelét?

Az igazi vezetőnek hajlandónak kell lennie az alázatra és a szolgálatra. Nincs szüksége „címekre” ahhoz, hogy elnyerje az emberek tiszteletét. Nehémiás kitarta az ajtaját és nagylelkűen adakozott. Bizonyította Istenbe vetett hitét, és mély elkötelezettsége példa volt a többiek számára. Erős egyéniségű, értelmes ember volt, mégsem tekintette magát mások felett állónak. A legfőbb pozícióban volt a korabeli zsidóság között, és nem fukarkodott. A jézusi életmódot és tanításokat tükrözte, hiszen a Megváltó példája szerint a vezetés legjobb módja mások szolgálata. Jézus így tett, tehát bármilyen tisztségünk legyen, nekünk is hasonlóan kell eljárjunk!

„Ekkor leült, odaszólitotta a tizenkettőt, és azt mondta nekik: Ha valaki első akar lenni, legyen mindenki közt az utolsó és mindenkinek a szolgálója” (Mk 9:35, ÚRK). Milyen az igazi vezető Isten szemében? Mit tanítanak erről Jézus szavai?

TOVÁBBI TANULMÁNYOZÁSRA:

Ellen G. White: *Jézushoz vezető út*. Budapest, 2008, Advent Irodalmi Műhely, „Az ima magasztos kiváltságunk” c. fejezet, 69-77. o.

„Az a helyreállítási munka és reformáció, amelyet a hazatért foglyok Zorobábel, Ezsdrás és Nehémiás vezetésével végeztek, a lelki helyreállításnak olyan példáját tárja elénk, amit a föld történelmének záró napjaiban kell véghezvinni. Izráel maradéka gyenge, esendő nép volt, kitéve ellenségei rontásának. Isten azonban velük akarta megőriztetni a földön a maga és törvénye ismeretét. Ők voltak az igazi istentisztelet és szent kinyilatkoztatások őrei. Különböző tapasztalatokban volt részük Jeruzsálem falai és a templom építése közben. Heves támadásokat kellett kivédeniük. Súlyos terhet hordtak a munka vezetői, de megingathatatlan bizalommal és alázatos lélekkel mentek előre. Szilárdan bíztak Istenben és hitték, hogy diadalra viszi igazságának ügyét. Ezékiás királyhoz hasonlóan Nehémiás is »ragaszkodott az Úrhoz, nem tért el tőle, hanem megtartotta parancsolatait... ezért vele volt az Úr« (2Kir 18:6-7)” (Ellen G. White: *Próféták és királyok*. Budapest, 1995, Advent Kiadó, 418-419. o.).

BESZÉLGESSÜNK RÓLA!

- 1) Miért kell minden tőlünk telhetőt megtennünk Isten színe előtt a vezetőink támogatása érdekében?
- 2) Miért olyan nehéz, megterhelő, ugyanakkor kifizetődő is a szolgáló vezetés? Miért fontos, hogy a keresztény vezető szolgáljon?
- 3) Nehémiás imádkozott a könyv elején, végén és a kettő között is. Ezsdrás és Nehémiás egyaránt az ima embere volt. Számoljuk össze, hányszor fordul elő az ima vagy imádkozik szó valamelyik alakja a negyedévben tanulmányozott két könyvben! A két vezető folyamatosan imádkozott. Mire tanít ez a saját imaéletünkkel kapcsolatban?
- 4) „Ragaszkodott az Úrhoz, nem tért el tőle, hanem megtartotta parancsolatait, amelyeket az ÚR adott Mózesnek” (2Kir 18:6, RÚF). Hogyan lehet „ragaszkodni az Úrhoz”? Mit jelent ez? Milyen kapcsolat van az Úrhoz való ragaszkodás és a parancsolatok megtartása között?

MINDEN LEHETSÉGES!

A hit kapcsol össze a mennyel, és hit által nyerünk erőt ahhoz, hogy talpon tudjunk maradni a sötétség erőivel szemben. Krisztusban Isten lehetőséget adott arra, hogy minden rossz tulajdonságot legyőzzünk, ellenálljunk akár még a legerősebb kísértéseknek is.

Az igaz ember felülről kap segítséget. Isten ellenségei hányszor és hányszor összefogtak már erőikkel, ravaszságukkal, hogy aláássák néhány Istenben bízó, egyszerű ember jellemét és befolyását, de mivel az Úr mellettük állt, nem győzhették le őket... Szakadjunk el bálványainktól és a világtól, és akkor a világ sem szakíthat el minket Istentől! Krisztus a Megváltónk, aki velünk van, aki mindenre képes! Benne lakozik az Istenség teljessége. A keresztyének számára kiváltság tudni, hogy Krisztus valóban bennük él. *»Az a győzelem, amely legyőzte a világot, a mi hitünk»* (1Jn 5:4). Minden lehetséges a hívőnek. Bármit is kérjünk imáinkban, ha hisszük, hogy megkapjuk, el is nyerjük azt. Ez a hit a legsötétebb fellegeken is áthatol, felcsillantja a remény és a fény sugarait a csüggedő, kétségekkel küzdő emberben. Ennek a hitnek, bizalomnak a hiánya zavar össze, kelt szorongást, félelmet és rossz feltételezéseket. Isten nagy dolgokat visz végbe népéért, ha fenntartás nélkül bíznak benne!

Isten gyermekei hit által *»országokat győztek le, igazságot cselekedtek, az ígéreteket elnyerték, az oroszánok száját betömték. Megoltották a tűznek erejét, megmenekedtek a kard élitől, felerősödtek a betegségből, erősek lettek a háborúban, megszalasztották az idegenek táborait»* (Zsid 11:33-34). Ma pedig hit által nekünk is el kell jutnunk Isten ránk vonatkozó terveinek a tetőfokára” (Ellen G. White: *My Life Today*. 9. o.)!